

Banea Miruna

Clasa a V-a

Colegiul Național "Vasile Alecsandri"- Galați

Valorile universal umane care-mi ghidează viața

În universul afectiv al unui copil de 11 ani încap un amalgam de sentimente printre care: dragostea de mamă, uimirea față de corola de minuni a lumii, pasiunea pentru joc și joacă, prietenia, bunătatea, dorința de a dărui,... dar, uneori, copil fiind, mi se strecoară în suflet și nesiguranța, teama că cineva mi-ar putea face rău, ca mi-aș putea pierde părinții dintr-un motiv sau altul sau că aș putea fi luată din mediul meu atât de confortabil și de plăcut!

Faptul că am acces la informație, ajutată de școală și de părinți, m-a făcut să înțeleg că dreptul meu la viață este un drept sfânt, ce trebuie prețuit și respectat de ceilalți. Atât cât poate cuprinde mintea mea, populată de prințese, tărâmurii imaginare, căței pufoși, exerciții la matematică, am înțeles că, oricât de mici am fi, în orice parte a lumii am trăi și indiferent cum arătăm, noi, oamenii, avem drepturi și libertăți, care trebuie respectate și care sunt consfințite în documente universale.

Aflasem de la ora de educație civică despre drepturile copilului și înțelesesem că aceste temeri ale mele nu-și au rostul, dar am descoperit de curând că toată viața mea ar trebui să pășesc încrezătoare pentru că, oriunde aș merge în lume, drepturile mele sunt protejate. S-a întâmplat într-o seară ploioasă de toamnă când, cuibărită lângă tata, în fața unui ecran de laptop, am aflat că există legi universale care protejează drepturile omului precum: "Declarația Universală a

Drepturilor Omului", adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite (Paris 10 decembrie 1948); "Convenția pentru protecția drepturilor omului și libertăților fundamentale a Consiliului Europei" (Roma, 4 noiembrie 1951); "Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene". Am înțeles astfel că sunt un individ unic, și că rostul meu de copil este să cresc frumos și cu respect față de semenii mei, cu respect față de mine, de familia mea, cu dragoste față de Dumnezeu și de oameni. Atâta vreme cât drepturile mele în societate sunt respectate, datoria mea este să ofer, la rândul meu, tot ce este mai bun și să creez cu mintea și sufletul meu tot ce am aflat din povești, să le pot transpune în realitate. Însă, pentru ca florile gândului meu să se deschidă spre soare, am nevoie să mă exprim liber, să mi se respecte dreptul la opinie, să circul în orice colț al lumii, atât cât acest lucru stă în puterile mele. Prin urmare, ceea ce cred că mă caracterizează cel mai bine la această vârstă, este nevoia de exprimare liberă, de comunicare, de relaționare. De aceea, printre valorile universale umane care îmi ghidează viața, cea mai importantă mi se pare libertatea de exprimare. Un om care gândește liber nu poate fi îngenunchiat de ceilalți, nu poate fi manipulat atât de ușor și înfloarește frumos alături de semenii lui. Un om care crește în spiritul libertății, încă din copilărie va avea încredere în sine, dar mai ales va fi stimulat permanent să ofere mereu ce e mai bun din el.

Libertatea de exprimare și respectul, dragostea față de semenii mei, mi se par două dintre cele mai importante valori umane care ar trebui să ghideze viața oricui, la orice vârstă. Asta pentru că, omul este o ființă socială care își împlinește rostul în lume alături de semenii lui, de familie, de prieteni, de cei cărora le poate oferi un ajutor. Cuvintele pot să mângâie sau să lovească uneori mai mult decât gesturile, există cuvinte-

fulg, cuvinte-floare, cuvinte-furtună, de aceea
libertatea de exprimare este hrana sufletului
meu...